

Leto III.

Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu. Letna naročnina 25 Din, za inozemstvo 40 Din.

NA MEJAH

Štev. 10.

Ček. račun št. 12.886
Telefon Jesenice 625
Uprava in uredništvo:
Jesenice, Krekov dom**LIST ZA GOSPODARSTVO, PROSVETO IN KULTURO**

Jesenice, 15. maja 1938

Jeseniški Slovenski teden

Zrasel iz velikih preizkušenj naših očetov in iz bridkega trpljenja naših mater vstaja neukročeni narod po zgledu svojih prednikov, da izpolni še zadnje vrzeli, ki jih je zasekal v slovensko dušo prosvetni prevrat minulih, prekletilih let.

Ti listi kronike slovenske prosvete so polni bridkosti za naš jezik, so bili ogenj, ki je zastavil mogočen polet ustvarjajočega duha slovenskega človeka in kateri bodo vse čase obtoževali samosilnike, ki so udarili po naših domovih, po slovenskih ognjiščih.

Pa ni razpadlo ognjišče, niso strohnili domovi in ni klonil slovenski človek, čeprav mu je udarec v obraz ranil ponos in se zagnal v njegovo vero.

Podrlo je slabiče — možje pa so ostali. In ob njih je ostala slovenska mati in rodila sinove in hčere ter s tiho molitvijo in z nemim trpljenjem obnovila temelj razrasta in tako jasno izpričala vero v božjo pravičnost, ki vodi slehernega med nami.

Tako so se obrnili usodni listi in jasnejši dnevi so obsijali ozare, silne rasti namenjene v daritev za narod in domovino, ki se je prenovila in vstaja...

In vstajajo Gorenjci — mož ob možu; vstaja mladina v sklenjenih vrstah, da pomaga podpreti našo severno mejo, na katero se je naslonil sedemdesetmilijonski narod. Treba je vzdržati pritisk, da se ne prelomi in da hudournik ne vdere med nas. Kdo ob tem še premišlja? Kdo pravi, da žrtvuje preveč?

To najnovejše dejanje zgodovine nas poziva k delu, brez odlašanja, brez pomisleka. K delu, ki naj pritegne v skupno slovensko katoliško fronto vse, ki so do sedaj stali plašni ob strani, in tudi tisti so ljubi in dobrodošli, ki so naše vrste zapustili iz razlogov, ki so nas prisilili v brezkompromisno bojujočo se fronto. Ta njihova odpoved dosedanjim napakam bo pač častna žrtev za blagor naroda, če mu želijo res dobro. To bi bilo dejanje, vredno res pravih, slovenskih in katoliških mož in odtehtane in pozabljene bodo krivice, ki jih je narod zadobil in jih tudi njega vredno častno in možato prebolel.

Zadoščeno bo pravici in sedanjim potrebam. Jeseniški slovenski teden mora postati dokument, ki bo uničil razmejitve na našem skupnem torišču in postavil spomenik kot znamenje novega,

močnejšega utripanja prosvetno kulturnega, gospodarskega in socialnega življenja ne samo v mejah Gorenjske, temveč povsod, kjer gre govorica slovenskega jezika.

To naj bo osnovna zapoved Jeseniškega slovenskega tedna, vodilo naših priprav in dela, ki mora zajeti posameznika v osrčje slovenske in katoliške zavesti ter ga okleniti v skupno življenjsko dihanje.

Slovenski teden: pesem, v katero so povezani vsi zvoki našega življenja, težav, veselja in hotenja, mora izzveneti v njem do poslednjega odtenka naše narodne biti. Mora biti jasen obraz našega temelja, naših duhovnih in telesnih vrednot in dokaz naše katoliške in narodne zrelosti.

Padla bo tudi sodba; naše delo bo ocenjeno s slovensko ostrostjo in z velikim merilom naše kulturne višine, ki jo imajo v vidu tudi naši milijonski sosede v zamejstvu in od njih sodbe je odvisno upanje naših bratov onkraj meja, je odvisno njih čustvovanje in njihova samozavest. Zato bi bil že samo iz tega poslednjega vidika pravi zločin od strani tistega, ki bi za popoln uspeh Jeseniškega slovenskega tedna ne položil vse svoje moči in sposobnosti vanj. Iz tega bo padla druga sodba: Kdo je vreden, da se imenuje pravega Slovenca in katoličana in kdo je vreden ljubezni naših bratov v zamejstvu. In tisti, ki bodo tako ocenjeni, nimajo in ne bodo imeli nobene pravice, da bi sami sodili.

Bodi naša sveta dolžnost, da bo ta list v naši gorenjski kroniki sprejel nase svetel obraz slovenske in katoliške edinosti, ki naj plodno prepoji našo zgodovino, da bo tekla po jeklenih kolotečinah našega enotnega hotenja, za sončno bodočnost naroda in ohranitev njegove zemlje.

Naslednji list se bo obrnil in nas razgalil.

Z Jesenic

Propagandni odsek za slovenski teden vabi vse jeseniške gospe in gospodične, da se udeležijo propagandnega sestanka v torek 17. maja ob pol 9 zvečer v Krekovem domu, da prevzamejo prodajo propagandnih znakov v dneh slovenskega tedna. Vse Slovenke iskreno vabljenе. — Odbor.

Bratovska skladnica na Jesenicah ima v načrtu zidavo nove bolnice in sicer na Plavžu na Hrovatovem travniku. To odločitev z veseljem pozdravljamo, ker izbrani kraj s svojo idilično okolico ne more nuditi bolj šega in primernejšega mesta.

Kino v Krekovem domu nam je preskrbel za letošnjo sezono kopico dobrih filmov, katerih večina dosega visok umetniški nivo. Za zgodovinski delom Emila Zola smo z veseljem sprejeli umetniško visoko stoječi življenjski prikaz v »Dobri zemlji«, ki je doslej najboljšo delo tako po vsebini in režijski izdelavi, kar smo jih od lani videli. Za splošno ugodje in enotnejši vtis bi želeli, da filmske predstave ne bi bile pretežke za gledalca z dvojnimi, prečesto neskladnim sporedom, posebnost, ker dobri filmi slabih dodatkov ne prenesejo in razdvajajo gledalcu užitek.

Tudi Vincencijeva konferenca bo začela še letos z gradnjo zavetišča Pod Mežakljo. Za čim hitrejšo realizacijo plemenite zamisli je bil izvoljen poseben odbor.

Sestanek vseh članov Krekovega prosv. društva se vrši v sredo, dne 18. maja ob pol 9 zvečer v veliki dvorani. Program obsega: 1. Uvodni nagovor predsednika, 2. predavanje g. Hafnerja o zvezdoslovju in novih svetovih, 3. kulturni in zabavni film. Udeležba obvezna.

Popravek. — V članek »Omejena in neomejena zaveza« v 9. št. našega lista na 3. strani se nam je v sedmo vrsto vrnila pomota, ko smo zapisali, da znaša delež I. delavskega konsumnega društva din 250 in da vsak član jamči s še enkrat-

nim deležem. Pravilno je: da znaša delež din 25 s še enkratnim jamstvom, t. j. skupaj din 50 in ne 500, kakor smo zabeležili. S tem popravljamo.

Listnica uredništva. Vse dopisnike prosimo, da pošiljajo dopise pravočasno, ker v nasprotnem primeru ne moremo jamčiti za njih objavo. Dopise pošiljajte na urednika in ne na upravo lista. Pogrešamo pa dopise iz drugih okoliških krajev. Saj menda vendar ni vse pri starem, kakor slišimo.

Srednja vas v Bohinju

Bohinjsko romanje na Sveto goro se bo vršilo letos na binkoštno soboto in nedeljo. Odpotovali bomo v soboto popoldne, prišli zvečer na Sveto goro, kjer bo dana prilika za sv. spoved. Zjutraj bo sv. maša s skupnim sv. obhajilom. Ker je letos dvajseta obletnica konca svetovne vojne in jih je mnogo, kateri zaradi visokih stroškov še niso mogli obiskati krajev, kjer so nekoč trpeli in prelili svojo kri njihovi domači, očetje ali bratje, bomo po sv. maši sedli v avtobuse in se odpeljali na Oslavje k novi veliki vojaški kostnici, v kateri so ohranjene v posameznih nišah kosti 50.000 vojakov, ki so padli na Sobotinu in Oslavju. V primeru, da bi kdo izmed udeležencev rad videl, kje je njegov sorodnik pokopan, naj sporoči izletnemu vodstvu ime pokojnega, kraj in čas, kdaj je padel, da bomo ob prihodu na Oslavje že imeli vse podatke pri rokah in ne bo treba šele iskati po seznamih. — Z Oslavja se bomo zopet z avtobusi odpeljali v Gorico, si jo malo ogledali, nato pa čez doberdobsko bojišče, ki je še dobro ohranjeno, zdrknili po krasni obmorski cesti, kakršne bi bilo mogoče iskati samo ob severno-laskih jezerih, v Trst. Tu si bomo najbrž ogledali notranjost kakšnega velikega prekoceanskega parnika, se malo vozili po morju in si ogledali mesto. Program za Trst še ni končno izdelan, ker Tržaški Lloyd, lastnik glavnih parnikov, ki se v Trstu ustavljajo, še ni odgovoril. Okrog 5. ure bi se vrnili čez Tržič na vojaško pokopališče Redipuglia, kjer so pokopani vojaki, ki so padli na doberdobskem bojišču. Po kratki komemoraciji bi se vrnili v Gorico, kjer bi bila prilika za večerjo, nakar bi se z motornimi vlaki ali z brzim vlakom vrnili nazaj domov. V primeru, da bi se nam hotel pridružiti še kdo iz drugih krajev, naj se prijavi na

Na mejah

Onkraj Golice nad našo dolino,
ki vodi nam mejo pod nebni škrlat
in veže v triglavske skalé
slovensko ime,
utopljeno v njene strmine,
je obstal na ozarrah koroških naš brat

Mi smo na mejah...
Kladiva v žuljavi roki
in strojev brnenje in plavži visoki
kot tihe, prežeče zveri,
v katerih pretaka železo se — kri.
Še duše v naših obrazih so mrke.

Od nas pričakuješ poljub, o brat?
Kako naj se vzpnem preko strmih mejá,
če drhtim od ganotja — in hrbet v dve
se je zgrudil gubé,
ker sem noč in dan k stroju priklenjen,
o brat! Da ne bi biló tega zla,
bi ti ne rotíl in jaz ne bi tožil,

Mi smo na mejah...
Za koga pač delajo naše roké,
za koga utriplje tegobno srce?
Za narod in brata onkraj mejá,
za sveto pravico tega sveta,

Delavcu v slovo

Odšel je mož...

Deset let trdega dela in boja, ki ga je častno dobojeval med nami za naše pravice in blaginjo, je po božji Previdnosti zaključil in odšel zmagovalc. Odšel je, ljub dobremu in sovražen slabemu, neizprosni sovražnik laži in krivice in vdan služabnik Kristusov — Andrej Križman.

Pred desetimi leti je prišel med nas, poln idealov in ljubezni, toda ne po stopinjah mož, ki samo besedujejo in iščejo koristi in časti na hrbtih delavcev, ampak je prišel kot mož dejanj in neizčrpne energije, mož plemenit in blag na srcu.

Ni vpraševal po vzrokih teh in onih napak v našem duhovnem in gospodarskem življenju, ampak je s svojim jasnim in preizkušenim pogledom proniknil do dna ter z njemu lastno sposobnostjo in doslednostjo začel polagati trdnjše temelje in snovati nove načrte za kulturno prosvetno, gospodarsko in socialno okrepitev naše družbe. V njegovem delu ni bilo tveganja in ne pogrešenosti, ampak je bilo vse, kar je začel, zadeto v živo, v osrčje plodnosti, čemur je sledil uspeh za uspehom.

Eno prvih njegovih del na Jesenicah je dobilo veličasten obraz v zgradbi Krekovega doma, v katerega je postavil žarišče gorenjske prosvete in s tem zagotovil Jesenicam vodilno in odločilno vlogo na kulturnem področju. V njem je združil gospodarske zadrage v plodno združnost, dal vzgona strokovnim organizacijam in usmeril vse v enotno in vzajemno utripanje po jekleno začrtanem koloteku. Kljub tem svojim velikim organizatoričnim dejanjem pa je dobil prvi sunek v hrbet od strani tistih, katere je pritegnil iz razkroja v zdravo smer, ki ji pa žal niso bili kos. Vendar, smer je ostala pod njegovim vodstvom nedotaknjena in bo ostala še nadalje po njegovih učencih, in to je kljub njegovim velikim razočaranjem nad odpadajočimi močmi trajno zadoščenje.

Sprejmi, Ti mož dejanja in ljubezni, našo globoko hvaležnost in naš srčen pozdrav naj Te spremlja na novo mesto, ki Te je tako težko pričakovalo. Toda, mi se ne poslavljam, mi se s Teboj še nočemo posloviti. Ostal boš med nami v svojih delih in ob idealih, ki si jih vklesal v jeseniške spomenike, bomo zoreli dalje. Tvoja dediščina je v dobrih rokah. Bog Te živi!

Strokovni pokret pri nas v novi smeri

Pred štirinajstimi dnevi se je na področju delavskega gibanja izvršil dogodek, zaradi katerega so se mnogo razpisali delavsko stanovski in tudi ostali listi. Povzročil je premnogo komentarjev v delavskih vrstah. Z ozirom na to, ker izdajamo naš list v izrazito delavskem kraju, smatramo za potrebno podati nekoliko poročila o tem dogodku ter približno ugotoviti njegov namen.

Vršil se je prvi kongres Jugoslovanske delavske zveze (Jugoras) v Beogradu, pod pokroviteljstvom ministrskega predsednika g. dr. Stojadinovića. Z ministrom za socialno politiko in narodno zdravje g. dr. Cvetkovićem sta zborujočim deset tisočim delavcem podala poročilo o delu sedanje vlade na področju socialne zakonodaje. Po zborovanju se je razvrstil zares veličasten sprevod po beograjskih ulicah. Napisi na tablah, katere so nosile posamezne skupine, so gledalce presenetile, ker tako radikalnih gesel pri nas še nismo imeli priliko opaziti. Vsa ostala napisov je bila naperjena proti marksistom. Zahtevali so takojšnjo izročitev delavskih zbornic Jugorasu. Ves ogromni sprevod, kakršnega delavstvo v naši državi še nikdar ni postavilo na ulice, je neprestano vzklikal g. dr. Cvetkoviću: »Živel naš vodja!« in g. dr. Stojadinoviću pa: »Živel jugoslovanski Bismark!«

Popoldne se je vršil kongres delegatov pod predsedstvom ministra g. Cvetkovića, na katerem je bila soglasno sprejeta resolucija, katere vsebina postavlja temelj bodoči enotni delavski organizaciji. Med drugim zahteva ta resolucija takojšnjo revizijo v smislu izboljšanja mnogih socialnih zakonov in ustanov, zahteva prednost upoštevanja njenega udejstvovanja pred drugimi. Dalje zahteva izročitev uprav del. zbornic in revizijo sedanjega gospodarstva v njih. Zahteva, da se v vseh tovarnah in delavnicah onemogoči vpliv marksistov, da se omogoči pristop v Jugoras vsem delavcem, zaposlenim v državnih podjetjih, rudnikih, v lesni industriji, pri železnici itd. Vse to pove več, kot pa sluti slovenski delavec. Iz delavskih debat ugotavljamo, da ta program in njegov namen popolnoma pravilno razumejo.

Tega kongresa se je po petih delegatih udeležila tudi naša delavska organizacija ZZD kot gost. Njen predsednik g. Preželj je izrekel kongresu njen pozdrav z željo, da bi obe organizaciji v vzajemnem prizadevanju za izboljšanje gospodarskega stanja delavskih množic vršili svoje delo.

Mi prav iskreno želimo, da bi ti dve organizaciji po svojih izraženih željah delavskega gmotnega napredka želi kar največ uspehov.

Priznati je treba

S pogledom na splošno družabno življenje, ki je danes razdeljeno okrog številnih osišč, smo prisiljeni k upoštevanju njegovih idejnih stikališč tem bolj, čim bolj računamo na sodelovanje posameznikov in združb pri ustvarjanju nečesa novega, pozitivnega, recimo pri gradbi novega organizatoričnega sistema, ki naj požene občestvo v izrazitejše, emotnejše življenjsko gibanje. Izkušnje, neuspehi in sem ter tja razmetane ustvarjajoče sile so nam najboljši dokaz, da s takimi drobci ni mogoče postaviti trajne organizatorične zgradbe, ker se ti, po različnih idejnih osnutkih oblikovani deli med seboj nikakor ne skladajo ter se že pri najmanjšem poskusu zblizanja med seboj odbijajo, celo več, udarjajo drug ob drugem. Zakaj? Zato, ker vsak tak delež katere koli organizacije nosi v sebi pečat svojega idejnega povzročitelja, ki mu hoče na vsak način zagotoviti pozitivno vrednost, to se pravi, priboriti mu popolno suverenost.

Tako nasprotje spraviti v sklad se ni posrečilo še nikomur pri nas, čeprav je po veliki večini vodila naše kulturno prosvetne in gospodarske delavce ena misel, kako občestvu priboriti dostojen in sorazmeren življenjski nivo ali pa mu ga vsaj v najbolj potrebni obliki približati. Bistvo teh neuspehov so bili in so še zgoraj imenovani činitelji, ki so vsakemu dovolj jasni in prav zaradi te svoje strašne jasnosti niso bili dostopni doslej nikomur, ki ni imel poguma. In kakor moramo žal ugotoviti, moža s takim po-

gumom in energijo doslej ni bilo, ali pa mu ni bila dana prilika, da bi te svoje zmožnosti spravil do dejanj.

To bi bilo nekaj ugotovitev znanih dejstev, ki povzročajo družbeni razkroj, pogubno večsmernost. Je pa še nekaj potrebno omeniti, to namreč, da se takim človekoljubnim poskusom najbolj zagrizeno upira človekov egoizem, ki je tem bolj uporen, čim bolj je omejeno njegovo izživljanje in čim manjši del občestva mu je podvržen. Zaradi tega se razpalja najnižji človeški instinkt, ki borbi poedinca in združb, katerim je le ta idejni vodnik, jemlje smisel in upravičenost. Pod takim pečatom pa se stare vse dobro delo družbo sestavljajočih in dobro mislečih poedincev, usahne sleherna ljubezen do bližnjega, se pogazi čut pravičnosti ter zruši organizacija ali združba sama. Na ruševinah z zadnjimi močmi vstane nov »borec«, ki je po njih okužen, in družabna tragedija se ponovi z istim začetkom in istim koncem.

Ker je to jasno kot sonce, ki vso to ničevost obseva, je gotovo tudi to, da mora prej ko slej priti do novega organizatoričnega sistema vsega občestva, ki se mu bo moralo brezpogojno pokoriti do najmanjšega sestavnega dela. Pri tem pa bo seveda treba v prvi vrsti upoštevati narodnost in versko miselnost, če hoče biti takšen organizatorični sistem trajen in sprejemljiv in le na tej podlagi bo uspeh zagotovljen za jasnejšo bodočnost.

V naši dobrodelnosti

Slišimo, da namerava Vincencijeva konferenca že letos pričeti z zgradbo Razingerjevega zavetišča Pod Mežakljo. Čimprej, tem bolje. Vsaj v sedanjem zavetišču dostikrat primajkuje prostora, da bi bilo ugodeno dobrodelnim potrebam.

Lepa in dobra zamisel, da pride dobrodelna ustanova onkraj Save izven centra mesta. Vse Jesenice naj bi občutile blagoslov, ki prihaja po Vincencijevi konferenci v posamezne družine. Saj ne le v telesnem, tudi v duhovnem oziru hoče biti Vincencijeva konferenca dobra mati.

V našem odboru je nastala vrzel. Izgubili smo tajnika g. Križmana. Pogrešali ga bomo. Bil je duša naše dobrodelnosti. Dolgoletne, zveste članice naše dobro vedo, kako klavrno je životarila Vincencijeva konferenca pred leti.

Prizadevanje in delo članic ni ušlo paznemu očesu g. Križmana. Uvidel je, da je tu potrebna pomoč. Pridružil se je, prijel s svojo železno roko za krmilo in le z njemu lastno močno, neklonljivo voljo delal in vodil dobro stvar. Vsi smo bili priča, kako je pod njegovim spretnim vodstvom začela dobrodelnost razcvitati, kako je začela obilneje širiti žarke toplote in dobrote v temna stanovanja revnih.

Uspešno in plodonosno je bilo res njegovo delo in to zato, ker on ni bil le voditelj bistrega razuma, bil je obenem tudi človek dobrega, čutečega srca. Pravo usmiljenje in nesebična ljubezen do trpečih in ubogih je pa najboljši kažipot pri delu na karitativnem področju.

Njega, g. Križmana, je prvo srečala dobrohotna zamisel, da tudi Jesenice morajo dobiti svoj lastni »Dom ubogih«. Vztrajno je gradil na zakovanem načrtu. Hvala Bogu, letos se uresničuje želja njegova in želja nas vseh. Mestna občina je začela zidati ubožnico.

Posvetili smo našemu g. tajniku, ki nas je zapustil, nekaj vrstic v slovo. Nismo jih napisali z namenom, da bi ga hvalili, ker on hvale ni željan. Je predobro priznaval, da je le Bog tisti, ki rast in zmožnost daje. Zato je tudi vse njegovo požrtvovalno delo imelo le en izvir: Vse zaradi Boga — v blagoslov in blagor bližnjega!

Greenki drobci

Jugoslovanski komunist dr. Ciliga je že leta 1926 šel kot delegat »Jugoslovanske komunistične stranke« v Sovjetijo, od koder se je po desetih letih vrnil ves ogorčen in razočaran. Svojo končno sodbo o razmerah v Rusiji je objavil v knjigi »V domovini velikih laži«, ki je izšla v Parizu v francoskem jeziku. Med drugimi strašnimi obtožbami posebno naglašja to, da se vrši v Rusiji sistematično izkoriščanje in gazenje vseh narodnih slojev od strani strahovito organizirane birokracije, ki ji je tuja sleherna ideologija, etika in morala in ugonablja ves narod zgolj svoje blagostanje v službi citične in krivične diktature. Dalje pravi dobesedno:

»Ta birokratska država drži pod svojim bičem vse; njeno strašno dejstvo pravnega nasilja onemogoča vsako svobodno manifestacijo delavstva. Vseposod se kaže jasna slika grozne bede in poraza komunističnih teorij, ki so naplavila toliko milijonov žrtev in onesposobile ves narod za dolga desetletja, preden bo spet sposoben graditi človečansko kulturo in napredek.« — To jasno priznanje in kesanje največjega jugoslovanskega komunista nam zadostuje.

naslov: Tone Duhovnik, kaplan v Srednji vasi v Bohinju. Pošlje naj obenem denar ali pa prosi za položnico in prijavo. Stroški za vizum, vožnjo z železnico in avtobusom ter prenočišče znašajo 82 dinarjev. Zadnji dan za prijave je 25. maja.

Dve nenadni smrti sta v zadnjem času vzbudili pri nas precej razburjenja. V prvem primeru bo največ jasnosti prinesla revizija poslovanja, katera se že dalj časa vrši v sirarski zadrugi na Fužini. V drugem primeru pa gre za nesrečo. Ker se je nagnil pregloboko nad vodnjak, je omahnil v vonjak in utonil Stare Jože iz Češnjice.

Regulacija Ribnice, za katero smo se dolgo potegovali, je končno stopila v zadnjo fazo. Posestniki izpod Studora in s Stare Fužine so se takoj izjavili pripravljene, da prispevajo v tisti višini, katero je gosp. ing. Štrancar predlagal. Z delom se bo pričelo še v tem mesecu.

Delo ori novi cesti na Uskovnici se ne premakne nikamor. Merodajne činitelje prosimo, naj delo pospešijo in zaposlijo nekoliko več ljudi, v prvi vrsti pa brezposelne domačine.

Z Gorij

Društveno življenje ni pri nas kljub končani sezoni niti najmanj zamrlo. Celo nasprotno se zdi, da je mesec maj znatno dvignil delavnost posameznih društvenih edinic, ki bi vsaka rada dosegla prvenstvo. Dramska družina je za zaključek kar trikrat podala narodno igro »Izpod Golice«, kar dokazuje poživljeno slovensko miselnost, ki je z razveseljivim ognjem zajela naš kraj z okolico. Katoliško društvo, ki je pač prvi glasnik slovenske miselnosti in besede pri nas, si lahko čestita.

Fantovski odsek si je po uspelih akademijah in tekmah naložil zopet novo delo na svoje rame. Pred vrati je okrožni nastop na Jesenicah, za katerega se s pravo žilavostjo pripravlja. Potem so na vrsti mladinski dnevi v Ljubljani in domači praznik proslave 60letnice Kat. br. društva. Kdo bi mislil, da vsega tega ne bomo zmogli. Kako ne, če je pa toliko mladosti in življenja pri nas, ki se hoče in mora na široko in globoko zakoreniniti in rasti in dozoreti na temeljih, ki si jih je mladina izbrala in posvetila domovini. — Vzoredno s prireditvami Slovenskega tedna na Jesenicah bo tudi naše prosvetno delo zaživelo z istim namenom in z istim geslom.

JUSTI PUČKO, JESENICE

Kralja Petra cesta števil. 12

Velika zaloga svetovno znanih dvokoles, kakor tudi vsi h kolesom pripadajoči deli. Kolesa se dobijo na ugodne mesečne obroke!

V ta namen pripravljamo akademijo: Za narod in domovino. V teh dneh bodo fantje nabirali naročnike za naše katoliško časopisje. Takoj na delo!

Zveza združenih delavcev je imela svoj redni sestanek v nedeljo, dne 1. maja ob 5. uri popoldne v društvenih prostorih. Nepotrebno se nam zdi opisovati obravnavano stvarino in iznašati sklepe, ker zadostuje le ugotovitev, da so uspehi te organizacije večji in popolnejši kot smo jih pa pričakovali. Tako naprej! Bog živi!

Po krščanskih domovih goje še lepo navado, da napravijo v hišnem kotu majniški oltarček.

Trgovina Krekov dom ima v ta namen lepo izbiro malih in večjih Marijinih kipov. Istotam tudi dobite mašne knjige in rožne vence za birmska darila.

Slavko Savinšek:

Med Mežakljo in Mirco

(Dalje)

»Manjka se ji fantov in ženinov! Tudi kakšen tovarniški škric ne bi bil slab!« ugrizne znova Gropa.

»Recimo tisti kodrasti, ki se drži kot sveti Alojzij!« prigrizne Polonica.

»Sram vas bodi vse skupaj!« vrže vanje Anica že v joku. Vsi malce osupnejo, nihče ni mislil, da bo kar brž tako zavrelo.

»Pustite me!« se iztrga Anici iz ust, ko ji pri-govarjajo, naj ne vzame za zlo vsega. Pa jo popuste, nejevoljni in počasi krenejo dalje.

»Anica, ne bodi no neumna! Kaj se meniš za čenčarije!« tolaži edino Cilka še.

»Tudi ti si taka! Sram te bodi!«

Cilka jo mahne za drugimi, Anica pa glasno zaihti. Vsi obstoje na cesti in čakajo.

»Anica, Anica, pojdi, pojdi!« vabijo dekleta.

Anica joče dalje, ostali se spogledujejo. Gropa pa se kar nekam sumljivo ogiblje pretečih pogledov Poloničinih, ki je šla z njim. Nisem mislil tako hudo, se opravičuje. In že meni napraviti nekaj korakov do Anice, da se ji oprost, ko pride izza ovinka Jože.

Ko zagleda gručo, stoječo na cesti, pred seboj

pa jokajočo Anico, za hip postoji, ker ne ve, kam bi s tem. Zdrami ga Aničin plač. Brž stopi k njej.

»Kaj pa ti je, Anica? Čemu jokaš?«

Anica joče dalje.

»Povej, Anica!« prosi in ji skuša potegniti roke raz oči.

»Tudi ti me pusti!«

»Kaj pa ti je vendar, Anica, povej!«

»Nič!«

Jože ne ve, kaj bi. Stopi k drugim.

»Zakaj joče Anica?«

»Oh, nič hudega ni bilo. Gropa ima včasih malce dolg jezik, saj ga poznaš, da je nekaj govoril o častnikih in tistem kodrastem sv. Alojziju. Anica pa je kar hitro zamerila,« pojasnjuje Polonica.

»Taka je zadnje čase Anica, za vsako malenkost vzkipi,« dostavlja Marjanica, Drejeva sestra. A Jože že ne sliši več Marjanice. V očeh mu zagori zasrepl sijaj, ki ošvrkne Gropa kakor konja z bičem, da temu nekam tesno postane pri sreču. Pa že hiti zopet k Anici.

»Anica, nič ne jokaj! Saj ni vredno. Glej, jaz si ne storim iz tega nič. Samo ne jokaj, Anica, nikar ne jokaj,« prosi in jo lovi za roko.

»Veš, Jože, če bi bila jaz fant, udarila bi, da bi kar blisnilo!« V očeh ji gori, da jo Jože strme gleda. »Če bi bilo tebe kaj fanta, Jože!«

»Potrpi, Anica, saj niti prav ne vem, kaj je bilo. Daj, nikar ne jokaj, pa mi vse povej!«

Modna damska konfekcija

izdeluje plašče, kostume in najelegantnejše damske toalete za vsako priliko. Vse trpežno ročno delo.

Vsakega gosta postrežemo z delikatesami najceneje v zajtrkovalnici
SATTler-LESJAK, JESENICE

Naše nizke cene vas bodo presenetile!

Odlična izbira vsakovrstne manufakture v dobri kvaliteti v novi manufakturni trgovini

PRI „JERNEJU“

JESENICE – GOSPOSVETSKA C. 12

Velika izbira ostankov za polovično ceno!

Pijte in jejte poceni in dobro

Kdor hoče poceni jesti, pride

v Krekov dom

Kdor hoče dobro jesti, se abonira

v Ljudski kuhinji

Kdor hoče dobro in poceni piti, mora priti

v Katakombe

Prišla je velika količina izbornih vin. Vsak se lahko sam prepriča, da je to resnica

Za elektriko

vse najcenejše in ugodnejše pri

Jože Markež

elektrotehnično podjetje

Jesenice, Murova, tel. 605

Vsi agitirajte za naš list!

Zahtevajte „Na mejah“ v vseh gostilnah in kavarnah!

Od igle

do blaga, porcelana, barv in šip pa do koles — vse dobite pri znani tvrdki

Radoslav Dolinar
Jesenice, Gosposvetska 11

Varno
naložite svoj
denar!

HRANILNICA IN POSOJILNICA NA JESENICAH

obretuje vse stare in nove vloge po 4%. Nove vezane pa po 5%. Vaš denar je varno naložen pri njej. Zanj garansirajo hranilnične rezerve, kakor tudi vsi zadružni člani z vsem svojim premoženjem. Najmanj stokratna je ta garancija.